QURAN (FINNISH)

17 - BANII ISRAAIL (IsraelinLastensuura)

1. Kunnia olkoon HÃ¤nelle, joka yÃ¶n aikana kuljetti palvelijansa pyhitetystÃ¤ moskeijasta toiseen, kaukaiseen - jonka ympÃ¤ristÃ¶n olemme siunanneet - jotta hÃ¤n saisi nÃ¤hdÃ¤ joitakin tunnusmerkeistÃ¤mme. Totisesti, HÃ¤n on kaikkikuuleva, kaikkinÃ¤kevÃ¤.

2. Ja Me annoimme Moosekselle Kirjan johdatukseksi Israelin lapsille ja lausuimme: Â»Minun sijaani Ã¤lkÃ¤Ã¤ ottako ketÃ¤Ã¤n muuta suojelijaa.

3. Te olette niiden jÃ¤lkelÃ¤isiÃ¤, jotka pelastimme Nooan kanssa. HÃ¤n oli totisesti sangen kiitollinen palvelija.Â»

4. Kirjassa Me ilmoitimme tÃ¤mÃ¤n Israelin lapsille nÃ¤in sanoen: Â»Totisesti, te teette maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ pahaa toistamiseen ja tulette perÃ¤ti pÃ¶yhkeiksi.Â»

5. Kun tÃ¤yttyi ensimmÃ¤inen kahdesta mÃ¤Ã¤rÃ¤ajasta, Me lÃ¤hetimme teitÃ¤ vastaan urhoolliset palvelijamme, ja he samosivat voitollisesti halki asutustenne. Ja tÃ¤mÃ¤ oli varoitus, jonka oli pakko toteutua.

6. SenjÃ¤lkeen Me annoimme teille voiton heistÃ¤ ja siunasimme teitÃ¤ rakkaudella ja lapsilla sekÃ¤ lisÃ¤simme teidÃ¤n lukumÃ¤Ã¤rÃ¤Ã¤nne.

7. Jos teette hyvÃ¤Ã¤, niin teette sen itsellenne, ja jos teette pahaa, niin senkin teette itsellenne. Kun toisen varoituksen aika meni umpeen, niin tapahtui, ettÃ¤ palvelijamme peittivÃ¤t kasvonne murheella, ja he tunkeutuivat moskeijaan kuten ensimmÃ¤isellÃ¤kin kerralla ja tuhosivat tÃ¤ydellisesti kaiken, minkÃ¤ lÃ¶ysivÃ¤t.

8. Voi tapahtua, ettÃ¤ Herranne armahtaa teitÃ¤, mutta jos kÃ¤Ã¤nnytte pois, niin Me teemme samoin ja valmistamme helvetin uskottomien vankeuspaikaksi.

9. Totisesti, tÃ¤mÃ¤ Koraani johtaa kaikkeen oikeaan, ja uskoville, jotka suorittavat hyviÃ¤ tekoja, se sisÃ¤ltÃ¤Ã¤ ilosanoman, ettÃ¤ heitÃ¤ odottaa suuri palkinto.

10. Ja ettÃ¤ Me niille, jotka eivÃ¤t usko tulevaan elÃ¤mÃ¤Ã¤n, olemme valmistanut tuskallisen rangaistuksen.

11. Ihminen huutaa ylleen pahaa niin kuin hÃ¤n rukoilee hyvÃ¤Ã¤kin; niin, ihminen pyrkii hÃ¤tikÃ¶imÃ¤Ã¤n.

12. Me olemme sÃ¤Ã¤tÃ¤nyt yÃ¶n ja pÃ¤ivÃ¤n kahdeksi tunnusmerkiksi; yÃ¶n merkin me pyyhimme nÃ¤kymÃ¤ttÃ¶mÃ¤ksi ja saatamme pÃ¤ivÃ¤n merkin tÃ¤yteen valoon, jotta voisitte etsiÃ¤ Herranne luota ja tietÃ¤isitte vuosien kulun ja ajanlaskun. Kaikista asioista Me olemme antanut tÃ¤ydellisen selityksen.

13. Jokaisen ihmisen kohtalon Me olemme sitonut hÃ¤nen kaulansa ympÃ¤ri, ja ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ Me tuomme hÃ¤nen eteensÃ¤ kirjan, jonka hÃ¤n huomaa avatuksi.

14. HÃ¤nelle lausutaan: Â»Lue omaa kirjaasi! TÃ¤nÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ olet itse itsellesi riittÃ¤vÃ¤ tilintekijÃ¤.Â»

15. Jos joku nauttii johdatusta, se tapahtuu vain hÃ¤nen omaa sieluansa varten, ja jos ken joutuu kadotukseen, sekin tapahtuu yksin hÃ¤nen sielunsa vahingoksi. Kukaan ei joudu kantamaan toisen kuormaa, emmekÃ¤ Me rankaise ketÃ¤Ã¤n, ennenkuin olemme lÃ¤hettÃ¤nyt sananjulistajan.

16. Ja kun haluamme tuhota jonkun kaupungin, annamme kÃ¤skyn sen hyvinvoiville asujamille. Mutta he eivÃ¤t tottele, jolloin tuomion sana kÃ¤y oikeutetuksi sitÃ¤ kohtaan, ja Me tuhoamme sen perinpohjaisesti.

17. Miten monta sukupolvea Me olemmekaan hÃ¤vittÃ¤nyt Nooan jÃ¤lkeen! Herrasi tietÃ¤Ã¤ kaikki palvelijainsa synnit, HÃ¤n on kaikkinÃ¤kevÃ¤.

18. Kun joku havittelee katoavaista, Me joudutamme niitÃ¤ hÃ¤nelle niinkuin tahdomme ja kenelle tahdomme. SenjÃ¤lkeen Me mÃ¤Ã¤rÃ¤Ã¤mme hÃ¤net helvettiin, jonne hÃ¤n on joutuva hÃ¤peÃ¤n peittÃ¤mÃ¤nÃ¤ ja karkoitettuna.

19. Mutta ken toivoo tulevaa elÃ¤mÃ¤Ã¤ ja ponnistelee sen saavuttamiseksi, kuten tuleekin, ollen samalla oikeauskoinen, hÃ¤n kuuluu niihin, joiden ponnistelut saavat palkkansa.

20. Kaikille - niin hyvin jÃ¤lkimmÃ¤isille kuin edellisille - Me ojennamme Herrasi lahjat, ja Herrasi lahjat ovat rajattomat.

21. Katso, miten Me korotamme muutamia toisten ylÃ¤puolelle, ja tulevassa elÃ¤mÃ¤ssÃ¤ eroavaisuudet ja etuoikeudet ovat vielÃ¤ suuremmat.

22. Ã„lÃ¤ ota toista jumalaa Jumalan rinnalle, muuten saatetaan sinut hÃ¤peÃ¤Ã¤n ja onnettomuuteen.

23. Ja Herrasi on mÃ¤Ã¤rÃ¤nnyt, ettÃ¤ palvelette yksin HÃ¤ntÃ¤, ja teidÃ¤n tulee tehdÃ¤ hyvÃ¤Ã¤ vanhemmillenne. Jos toinen heistÃ¤ tahi molemmat saavuttavat korkean iÃ¤n sinun luonasi, Ã¤lÃ¤ halveksi Ã¤lÃ¤kÃ¤ soimaa heitÃ¤, vaan puhuttele heitÃ¤ kunnioittavasti.

24. Ja myÃ¶tÃ¤tunnolla ojenna kÃ¤tesi heitÃ¤ kohti ja lausu sÃ¤vyisÃ¤sti: Â»Oi Herra, ole laupias heille, sillÃ¤ he kasvattivat minua, kun olin pieni.Â»

25. Herranne tietÃ¤Ã¤ parhaiten, mitÃ¤ sydÃ¤miinne on kÃ¤tketty. Jos olette hyviÃ¤, niin totisesti HÃ¤n silloin on anteeksiantavainen niitÃ¤ kohtaan, jotka kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤t (HÃ¤nen puoleensa).

26. Tee sukulaisillesi oikeutta, samoin tarvitseville ja vaeltajille, mutta Ã¤lÃ¤ antaudu tuhlailuun.

27. Totisesti, tuhlarit ovat saatanan veljiÃ¤, ja saatana on kiittÃ¤mÃ¤tÃ¶n Herraansa kohtaan.

28. Mutta jos kÃ¤Ã¤nnyt pois heistÃ¤ etsien Herrasi suosiota, jota itsellesi toivot, puhu heille kuitenkin lempeÃ¤sti.

29. Ã„lÃ¤ pidÃ¤ kÃ¤ttÃ¤si sidottuna selkÃ¤si taakse, mutta Ã¤lÃ¤ myÃ¶skÃ¤Ã¤n ojenna sitÃ¤ tÃ¤yteen pituuteensa, muuten saat olla hÃ¤vÃ¤istynÃ¤ (itaruudestasi) tai kÃ¶yhtyneenÃ¤ (ylenpalttisuudestasi).

30. Totisesti, Herrasi suo palkan kenelle haluaa, ja HÃ¤n myÃ¶s mittaa sen mÃ¤Ã¤rÃ¤n. Totisesti, HÃ¤n pitÃ¤Ã¤ hyvÃ¤Ã¤ lukua palvelijoistaan ja on kaikkinÃ¤kevÃ¤.

31. Ã„lkÃ¤Ã¤ surmatko lapsianne kÃ¶yhyyden pelosta. Me hankimme heille elatuksen kuten teillekin. Totisesti, heidÃ¤n surmaamisensa on inhottava synti.

32. Ã„lkÃ¤Ã¤ harjoittako haureutta, sillÃ¤ sellainen on rivoa ja huonoa elÃ¤mÃ¤Ã¤.

33. Ã„lkÃ¤Ã¤ syyttÃ¤ tappako ainoatakaan sielua, sillÃ¤ Jumala on sen kieltÃ¤nyt, paitsi oikeuden nimessÃ¤. Ja jos joku on surmattu syyttÃ¶mÃ¤sti, niin Me annamme vallan hÃ¤nen sukulaiselleen, mutta Ã¤lkÃ¤Ã¤ salliko tÃ¤mÃ¤n mennÃ¤ liian pitkÃ¤lle verikostossaan; hÃ¤n on totisesti saava avun.

34. Ã„lkÃ¤Ã¤ ryhtykÃ¶ orpojen perintÃ¶Ã¶n paitsi enentÃ¤Ã¤ksenne sitÃ¤, ennenkuin he tulevat tÃ¤ysi~ikÃ¤isiksi. TÃ¤yttÃ¤kÃ¤Ã¤ sopimuksenne, sillÃ¤ totisesti, te joudutte niistÃ¤ tilille.

35. Ja mitatkaa tÃ¤ydellÃ¤ mitalla, kun mittaatte, ja punnitkaa oikeilla punnuksilla. TÃ¤mÃ¤ on parasta ja ajan pitkÃ¤Ã¤n edullisinta.

36. Ã„lkÃ¤Ã¤ noudattako sellaista, mistÃ¤ teillÃ¤ ei ole tietoa. Totisesti, korva, silmÃ¤ ja sydÃ¤n, kaikki ne joutuvat kerran tilinteolle.

37. Ã„lÃ¤ kulje maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ kerskaillen. Totisesti, sinÃ¤ et kykene leikkaamaan maata kahtia etkÃ¤ kurkottautumaan vuorten huipuille.

38. Kaikki paha, mikÃ¤ tÃ¤ssÃ¤ on kielletty, on vihattavaa Herrasi silmissÃ¤.

39. NÃ¤mÃ¤ kuuluvat niihin viisaisiin sanoihin, joita Herrasi on sinulle ilmoittanut. Ã„lÃ¤ aseta Jumalan rinnalle ketÃ¤Ã¤n muuta jumalaa, muuten sinut hÃ¤vÃ¤istynÃ¤ ja hylÃ¤ttynÃ¤ heitetÃ¤Ã¤n helvettiin.

40. Olisiko Herranne valikoinut teille poikia ja ottanut Itse tyttÃ¤riÃ¤ enkeleitten joukosta? Totisesti, te puhutte tÃ¶rkeitÃ¤ sanoja.

41. Totisesti, Me olemme selittÃ¤nyt (asioita) monin tavoin tÃ¤ssÃ¤ Koraanissa, jotta ihmiset ne mieleensÃ¤ painaisivat. Mutta se lisÃ¤Ã¤ vain heidÃ¤n penseyttÃ¤Ã¤n.

42. Sano; Â»Jos olisi ollut muitakin jumalia HÃ¤nen ohellaan kuten he vÃ¤ittÃ¤vÃ¤t - niin he olisivat lÃ¶ytÃ¤neet tiensÃ¤ Kaikkivaltiaan luokse.Â»

43. Kunnia olkoon HÃ¤nelle yksin; suuressa korkeudessaan HÃ¤n on kokonaan sen ylÃ¤puolella, mitÃ¤ he puhuvat.

44. SeitsemÃ¤n taivasta ja maa sekÃ¤ kaikki, mitÃ¤ niissÃ¤ on, julistavat HÃ¤nen kunniaansa. EikÃ¤ ole mitÃ¤Ã¤n, mikÃ¤ ei julistaisi HÃ¤nen kunniaansa, mutta te ette kÃ¤sitÃ¤ heidÃ¤n kunnioitustaan. Totisesti, HÃ¤n on ylevÃ¤mielinen, anteeksiantava.

45. Ja kun esitÃ¤t julkisesti Koraania, me asetamme nÃ¤kymÃ¤ttÃ¶mÃ¤n verhon sinun ja niiden vÃ¤lille, jotka eivÃ¤t usko tulevaan elÃ¤mÃ¤Ã¤n.

46. Ja Me panemme peitteen heidÃ¤n sydÃ¤ntensÃ¤ pÃ¤Ã¤lle, niin ettÃ¤ he eivÃ¤t tajua sitÃ¤, ja teemme heidÃ¤t korviltansa kuuroiksi. Ja kun sinÃ¤ muistutat Koraanin kautta, ettÃ¤ HÃ¤n on ainoa, he kÃ¤Ã¤ntÃ¤vÃ¤t selkÃ¤nsÃ¤ ja rientÃ¤vÃ¤t pois.

47. Me tiedÃ¤mme parhaiten, miksi he kuuntelevat (Koraania), kun he kÃ¤Ã¤ntÃ¤vÃ¤t korvansa sinun puoleesi, ja kun he pitÃ¤vÃ¤t salaisia neuvottelujaan, ja kun vÃ¤Ã¤rÃ¤mieliset sanovat: Â»Te seuraatte noituuden lumoissa olevaa miestÃ¤.Â»

48. Katso, kuinka he keksivÃ¤t sinusta vertauksia, ja siksi he joutuvat kadotukseen eivÃ¤tkÃ¤ kykene lÃ¶ytÃ¤mÃ¤Ã¤n tietÃ¤.

49. Ja he sanovat: Â»MitÃ¤, herÃ¤tetÃ¤Ã¤nkÃ¶ meidÃ¤t uuteen elÃ¤mÃ¤Ã¤n senjÃ¤lkeen kuin olemme muuttuneet luiksi ja tomuksi?Â»

50. Vastaa: Â»Vaikkapa muuttuisitte kiviksi tahi raudaksi

51. taikka joksikin muuksi, mikÃ¤ mielestÃ¤nne on kaikkein pahinta.Â» He sanovat jÃ¤lleen: Â»Kuka sitten herÃ¤ttÃ¤Ã¤ meidÃ¤t uudelleen eloon?Â» Vastaa: Â»HÃ¤n, joka teidÃ¤t alussa loi.Â» Silloin he pudistelevat sinulle pÃ¤Ã¤tÃ¤Ã¤n ja sanovat: Â»Milloin tÃ¤mÃ¤ tapahtuu?Â» Vastaa: Â»Se tapahtuu ehkÃ¤ hyvinkin pian.Â»

52. SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ HÃ¤n on kutsuva teitÃ¤, ja te vastaatte ylistÃ¤en HÃ¤ntÃ¤ ja luulette, ettÃ¤ teidÃ¤n elÃ¤mÃ¤nne oli pysÃ¤htynyt vain lyhyeksi ajaksi.

53. Ja sanokaa palvelijoilleni, ettÃ¤ he puhuisivat niinkuin on parasta. Totisesti, saatana herÃ¤ttÃ¤Ã¤ riitaisuuksia heidÃ¤n keskuuteensa. Saatana on ihmissuvun ilmeinen vihollinen.

54. Herranne tuntee teidÃ¤t parhaiten. HÃ¤n osoittaa teille armoansa, jos haluaa, ja HÃ¤n voi panna teidÃ¤t kuritukseen, jos hyvÃ¤ksi nÃ¤kee. Emme me ole lÃ¤hettÃ¤nyt sinua heidÃ¤n vartijakseen.

55. Herrasi tuntee myÃ¶s parhaiten ne, jotka ovat taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤. Ja totisesti, Me olemme korottanut muutamia profeettoja toisten ylÃ¤puolelle ja annoimme Daavidille psalmit (kirjoituksen).

56. Sano: Â»Kutsukaa avuksenne niitÃ¤, joita kuvittelette Jumalan vertaisiksi: heillÃ¤ ei ole valtaa poistaa teidÃ¤n vaivojanne eikÃ¤ muuttaa niiden paikkaa.Â»

57. Ne, joita he kutsuvat avukseen, koettavat itse lÃ¤hestyÃ¤ Herraansa, nÃ¤hdÃ¤kseen, kuka heistÃ¤ olisi HÃ¤ntÃ¤ lÃ¤hinnÃ¤. He halajavat HÃ¤nen armoansa ja pelkÃ¤Ã¤vÃ¤t HÃ¤nen tuomiotansa. Totisesti, Herrasi tuomio on kammottava.

58. Ei ole ainoatakaan kaupunkia, jota emme tuhoaisi ennen ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤Ã¤ tahi jolle emme langettaisi ankaraa tuomiota. TÃ¤mÃ¤ on kirjoitettu Kirjassa.

59. MikÃ¤Ã¤n ei estÃ¤ MeitÃ¤ lÃ¤hettÃ¤mÃ¤stÃ¤ merkkejÃ¤, mutta on totta, ettÃ¤ muinoin elÃ¤neet kielsivÃ¤t ne. Ja Me annoimme Tamuudille naaraskameelin nÃ¤kyvÃ¤ksi merkiksi, mutta he rÃ¤Ã¤kkÃ¤sivÃ¤t sitÃ¤. Siksi Me lÃ¤hetÃ¤mme merkkejÃ¤ vain varoitukseksi.

60. Muista, mitÃ¤ Me sinulle lausuimme: Â»Totisesti, Herrallasi on ihmissuku vallassaan.Â» Ja ilmestyksen, jonka sinulle nÃ¤ytimme, Me annoimme vain koetukseksi ihmisille, samoin kuin Koraanin kirotun puun. Ja Me varoitimme heitÃ¤, mutta se lisÃ¤Ã¤ vain heidÃ¤n suurta kapinallisuuttaan.

61. Ja kun lausuimme enkeleille: Â»Kumartakaa ihmistÃ¤Â», niin he kumarsivat kaikki paitsi saatana. HÃ¤n sanoi: Â»Tulisiko

minun kumartua sellaisen edessÃ¤, jonka SinÃ¤ olet savesta luonut?Â»

62. Ja edelleen hÃ¤n lausui: Â»Sano minulle, hÃ¤ntÃ¤kÃ¶ SinÃ¤ enemmÃ¤n kunnioitat kuin minua? Totisesti, jos SinÃ¤ suot minulle aikaa ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤Ã¤n saakka, niin saatan turmioon hÃ¤nen jÃ¤lkelÃ¤isensÃ¤ muutamia harvoja lukuunottamatta.Â»

63. HÃ¤n vastasi: Â»Mene! Jos joku heistÃ¤ sinua seuraa, on helvetti oleva palkkanne, ja se on riittÃ¤vÃ¤ palkka.

64. Ja viettele Ã¤Ã¤nellÃ¤si kenet heistÃ¤ kykenet, ja kÃ¤y heidÃ¤n kimppuunsa sekÃ¤ ratsu- ettÃ¤ jalkavÃ¤kinesi, ole osallisena heidÃ¤n omaisuuteensa sekÃ¤ heidÃ¤n lapsiinsa ja anna heille lupauksia.Â» Mutta saatana ei anna lupauksia muuten kuin pettÃ¤Ã¤kseen.

65. Â»Mutta minun palvelijoihini sinulla totisesti ei ole mitÃ¤Ã¤n kÃ¤skynvaltaa, ja Herrasi on riittÃ¤vÃ¤ vartija.Â»

66. Kuka muu kuin Herra tyÃ¶ntÃ¤Ã¤ laivanne vesille etsiÃ¤ksenne HÃ¤nen armonantimiaan. Totisesti, HÃ¤n on armollinen teitÃ¤ kohtaan.

67. Ja kun onnettomuus kohtaa teitÃ¤ merellÃ¤, niin silloin muut, joita avuksenne kutsutte, hÃ¤ipyvÃ¤t silmistÃ¤nne paitsi Jumala. Mutta kun HÃ¤n pelastaa teidÃ¤t maihin, niin te kÃ¤Ã¤nnytte HÃ¤nestÃ¤ pois. Ihminen on perin kiittÃ¤mÃ¤tÃ¶n.

68. Oletteko varmoja, ettei HÃ¤n anna maan haudata teitÃ¤ alleen tai lÃ¤hetÃ¤ teille hirmumyrskyÃ¤? Silloin ette lÃ¶ydÃ¤ itsellenne ketÃ¤Ã¤n suojelijaa.

69. Tahi oletteko varmoja, ettei HÃ¤n vie teitÃ¤ joskus uudelleen merelle ja lÃ¤hetÃ¤ vastaanne myrskytuulta ja hukuta teitÃ¤ epÃ¤uskonne vuoksi? Silloin ette lÃ¶ydÃ¤ ketÃ¤Ã¤n, joka puolestanne kostaisi Meille.

70. Totisesti, Me olemme saattanut ihmisen lapsia kunniaan ja antanut heille kulkuneuvoja sekÃ¤ maalla ettÃ¤ merellÃ¤. Ja olemme varustanut heidÃ¤t puhtaalla ravinnolla sekÃ¤ asettanut heidÃ¤t useimpien muitten luotujen ylÃ¤puolelle.

71. Tulee pÃ¤ivÃ¤, jona kutsumme kaikki kansat johtajineen eteemme tilille. Ja silloin kukin, jolle on annettu oma kirjansa oikeaan kÃ¤teen, lukee kirjastaan, eikÃ¤ heille tehdÃ¤ vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤ hivenen vertaa.

72. Mutta ken on sokea tÃ¤ssÃ¤ elÃ¤mÃ¤ssÃ¤, on sentakia sokea myÃ¶s tulevassa elÃ¤mÃ¤ssÃ¤ ja aivan harhaantunut oikealta tieltÃ¤.

73. Ja he olisivat halunneet houkutella sinua luopumaan siitÃ¤, mitÃ¤ sinulle olimme ilmaissut, tarkoittaen ettÃ¤ olisit keksinyt panetteluja MeitÃ¤ vastaan, ja katso, siinÃ¤ tapauksessa he olisivat ottaneet sinut lÃ¤heiseksi ystÃ¤vÃ¤kseen.

74. Totisesti, jos emme olisi sinua vahvistanut, olisit heidÃ¤n puoleensa vÃ¤hÃ¤n taipunutkin.

75. Silloin olisimme antanut sinun maistaa kaksinkertaisesti elÃ¤mÃ¤ssÃ¤ ja kaksinkertaisesti kuolemassa, etkÃ¤ olisi silloin saanut ainoatakaan auttajaa MeitÃ¤ vastaan.

76. He olisivat totisesti toivoneet sinun lankeavan, jotta olisivat sitten voineet karkoittaa sinut maasta, mutta siinÃ¤ tapauksessa he itse eivÃ¤t olisi viipyneet kauankaan sinun jÃ¤lkeesi.

77. TÃ¤llainen oli kÃ¤skymme, kun lÃ¤hetimme ennen sinua sanamme julistajia, ja sinun suhteesi eivÃ¤t kÃ¤skymme muutu.

78. Suorita rukouksesi, oi Muhammed, pÃ¤ivÃ¤n noususta yÃ¶n pimeyteen saakka ja lue Koraania aamun koitteessa. Totisesti, ei aamuhartaus jÃ¤Ã¤ kuulematta.

79. Ole valveilla osa yÃ¶stÃ¤; tÃ¤mÃ¤ olkoon lisÃ¤tehtÃ¤vÃ¤si. EhkÃ¤ Herrasi nostaa sinut kunniakkaaseen asemaan.

80. Ja sano: Â»Herra, salli minun kÃ¤ydÃ¤ sisÃ¤lle ja ulos aina totuuden tietÃ¤, ja suo minulle voimakasta apuasi.Â»

81. Ja sano vielÃ¤: Â»Totuus on tullut ja valhe on hÃ¤ipynyt. Totisesti, valhe on tuomittu katoamaan.Â»

82. Ja Me lÃ¤hetÃ¤mme ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ sellaista Koraanin sisÃ¤ltÃ¶Ã¤, mikÃ¤ on parannukseksi ja armoksi uskovaisille, mutta vain edistÃ¤Ã¤ vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisten, hÃ¤viÃ¶tÃ¤.

83. Ja kun Me lÃ¤hetÃ¤mme siunauksemme jollekin ihmiselle, hÃ¤n kÃ¤Ã¤ntyy pois ja vetÃ¤ytyy syrjÃ¤Ã¤n, mutta kun hÃ¤ntÃ¤ kohtaa onnettomuus, hÃ¤n joutuu epÃ¤toivoon.

84. Sano: Â»Jokainen toimii omalla tavallaan, mutta Herranne tietÃ¤Ã¤ parhaiten, kuka on helpoimmin johdateltavissa oikealle tielle.Â»

85. He tekevÃ¤t sinulle myÃ¶skin kysymyksiÃ¤ Hengen suhteen. Vastaa: Â»Henki lÃ¤htee Herrani sanoista, mutta teille on annettu sangen vÃ¤hÃ¤n oikeata tietoa.Â»

86. Ja jos olisimme halunnut, olisimme totisesti voinut peruuttaa sen, minkÃ¤ olimme sinulle ilmoittanut, etkÃ¤ olisi silloin lÃ¶ytÃ¤nyt ketÃ¤Ã¤n, joka olisi sinua auttanut MeitÃ¤ vastaan.

87. Mutta sait armon Herraltasi. Totisesti, suuri on HÃ¤nen laupeutensa sinua kohtaan.

88. Sano: Â»Totisesti, vaikka kaikki ihmiset ja dzinnit yhdessÃ¤ yrittÃ¤isivÃ¤t saada aikaan tÃ¤mÃ¤nkaltaisen Koraanin, niin he eivÃ¤t kykenisi siihen, vaikkapa auttaisivatkin toisiaan.Â»

89. Totisesti, Me olemme tÃ¤ssÃ¤ Koraanissa esittÃ¤nyt erilaisia vertauksia ihmisille, mutta useimmat kieltÃ¤ytyvÃ¤t omaksumasta muuta kuin epÃ¤uskon.

90. Ja he sanovat: Â»Emme todellakaan usko sinuun, ellet saa lÃ¤hdettÃ¤ suihkuamaan maasta;

91. tai ellet voi aikaansaada itsellesi puutarhaa palmupuineen ja viinikÃ¶ynnÃ¶ksineen ja anna jokien virrata sen halki;

92. tai ellet saa taivasta hajoamaan pÃ¤Ã¤llemme, kuten uskot; tai ellet voi tuoda Jumalaa ja enkeleitÃ¤ eteemme todistajiksi,

93. tai ellet hanki itsellesi kultaista taloa; tai ellet astu taivaaseen. Mutta emme usko taivaaseenastumiseesi, ellet ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ lÃ¤hetÃ¤ meille Kirjaa, jota saatamme lukea.Â» Vastaa heille: Â»Kunnia olkoon Herralle, olen vain ihmisolento, pelkkÃ¤ lÃ¤hettilÃ¤s.Â»

94. MikÃ¤Ã¤n muu ei estÃ¤ ihmisiÃ¤ uskomasta - johdatuksen saatuaan - kuin se, ettÃ¤ he sanovat: Â»Asettaako Jumala ihmisolennon lÃ¤hettilÃ¤Ã¤ksi?Â»

95. Vastaa: Â»Jos olisi sopivaa, ettÃ¤ maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ vaeltaisi enkeleitÃ¤, olisimme kyllÃ¤ lÃ¤hettÃ¤nyt heille enkelin sanansaattajaksi.Â»

96. Sano edelleen: Â»Jumala on riittÃ¤vÃ¤ todistaja minun puolestani teitÃ¤ vastaan; totisesti, HÃ¤n tietÃ¤Ã¤ palvelijainsa asiat ja pitÃ¤Ã¤ heitÃ¤ silmÃ¤llÃ¤.Â»

97. Ja ken Jumalan johtoon alistuu, nauttii oikeata johdatusta, mutta ken on kadotuksen oma, hÃ¤nelle et lÃ¶ydÃ¤ muuta suojelijaa Jumalan asemesta. Ja ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ Me kokoamme heidÃ¤t yhteen, ja he makaavat kasvoillaan, sokeina, mykkinÃ¤ ja kuuroina. HeidÃ¤n asuntonsa on helvetti; joka kerran, kun sen tuli pienenee, Me lisÃ¤Ã¤mme sen liekkiÃ¤.

98. TÃ¤mÃ¤ on heidÃ¤n palkkansa, koska he kielsivÃ¤t MeidÃ¤n merkkimme ja sanoivat: Â»Kuinka meidÃ¤t herÃ¤tettÃ¤isiin uuteen elÃ¤mÃ¤Ã¤n senjÃ¤lkeen kuin olemme muuttuneet luiksi ja tomuksi?Â»

99. EivÃ¤tkÃ¶ he ole vielÃ¤kÃ¤Ã¤n Ã¤lynneet, ettÃ¤ Jumala, joka on luonut taivaat ja maan, kykenee myÃ¶s luomaan heidÃ¤n kaltaisiaan? Olemme myÃ¶s asettanut heille mÃ¤Ã¤rÃ¤ajan, josta ei ole epÃ¤ilystÃ¤, mutta vÃ¤Ã¤rÃ¤mieliset kieltÃ¤ytyvÃ¤t omaksumasta muuta kuin epÃ¤uskonsa.

100. Sano: Â»Jos teillÃ¤ olisi hallussanne Herrani armoaarteet, niin totisesti pitÃ¤isitte ne lukon takana pelosta, ettÃ¤ ne ehtyisivÃ¤t. Ihminen on taipuvainen itaruuteen.Â»

101. Totisesti, Me annoimme Moosekselle yhdeksÃ¤n selvÃ¤Ã¤ merkkiÃ¤. KysykÃ¤Ã¤ siis Israelin lapsilta, kun hÃ¤n saapui heidÃ¤n luokseen ja Farao sanoi hÃ¤nelle: Â»Mooses, minusta tuntuu totisesti siltÃ¤, ettÃ¤ olet noiduttu.Â»

102. HÃ¤n vastasi: Â»Totisesti, sinÃ¤ tiedÃ¤t, ettei muu kuin taivaitten ja maan Herra ole lÃ¤hettÃ¤nyt nÃ¤itÃ¤ merkkejÃ¤ opastukseksi,ja minÃ¤ uskon, Farao, ettÃ¤ sinÃ¤ kuulut kadotettujen joukkoon.Â»

103. Silloin Farao tahtoi ajaa heidÃ¤t maasta, mutta Me hukutimme hÃ¤net ja kaikki hÃ¤nen mukanaan olleet.

104. TÃ¤mÃ¤n jÃ¤lkeen Me sanoimme Israelin lapsille: Â»Asettukaa asumaan pyhÃ¤Ã¤n maahan, ja kun tulevaisuuden lupaus tÃ¤ytetÃ¤Ã¤n, Me saatamme teidÃ¤t kaikki yhteen.Â»

105. Me olemme Koraanin lÃ¤hettÃ¤nyt ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ totuuden sanomana, ja totuuden sanomana se on saapunut maan pÃ¤Ã¤lle, ja Me olemme lÃ¤hettÃ¤nyt sinut vain ilosanoman tuojaksi ja varoittajaksi.

106. Ja tÃ¤mÃ¤n Koraanin Me olemme jakanut osiin, jotta vÃ¤hitellen lukisit sen ihmisille. Ja Me olemme jÃ¤rjestÃ¤nyt sen julistamisen siten, ettÃ¤ se on osa osalta tullut ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤.

107. Sano: Â»Voitte uskoa siihen tai olla uskomatta. Totisesti, ne, joille jo sitÃ¤ ennen on annettu tieto, lankeavat kunnioituksesta kasvoilleen, kun kuulevat sitÃ¤ luettavana

108. Ja he lausuvat: Â»Kunnia olkoon Herrallemme! HÃ¤nen lupauksensa on totisesti tÃ¤yttyvÃ¤.Â»

109. Ja kyynelsilmin he lankeavat kasvoilleen, sillÃ¤ se on lisÃ¤nnyt heidÃ¤n nÃ¶yryyttÃ¤Ã¤n.

110. Sano: Â»Rukoilkaa HÃ¤ntÃ¤ Jumalana tai rukoilkaa HÃ¤ntÃ¤ armahtajana; millÃ¤ nimellÃ¤ HÃ¤ntÃ¤ rukoillettekin, niin totta on, ettÃ¤ kaikki hyvÃ¤t nimet kuuluvat HÃ¤nelle. Ã„lÃ¤kÃ¤ rukoillessasi korota liiaksi Ã¤Ã¤ntÃ¤si Ã¤lÃ¤kÃ¤ myÃ¶skÃ¤Ã¤n laske sitÃ¤ liian matalaksi, vaan koeta lÃ¶ytÃ¤Ã¤ keskitie nÃ¤iden vÃ¤liltÃ¤.Â»

111. Sano myÃ¶skin: Â»Kunnia ja ylistys Jumalalle, joka ei ole hankkinut itselleen lasta ja jolla ei valtasuuruudessaan ole ketÃ¤Ã¤n tasavertaista. Ei HÃ¤nellÃ¤ myÃ¶skÃ¤Ã¤n ole liittolaista alamaisten keskuudessa.Â» Julistakaa HÃ¤nen suuruuttaan ylistÃ¤en.